

Hazaárulás.

Hozzá vagyunk szokva ahhoz, hogy a szociáldemokraták a legszebb nemzeti érzést és akarást is meg-
tépazzák, de hogy ezt a gyöngé-
debb női kezükkel végezzék el is-
mételten, az már felháborító. Régi
módszerük, hogy a parlament egyet-
len nőképviselője szájába adják azo-
kat a hazafiatalan kirohanásaikat,
amelyek, ha férfi ajkát hagynák el,
a nemzeti érzésű képviselők meg-
találnák a módját annak, hogy tor-
kára forrasszák a szót, de a lova-
giaság mindig bizonyos feszélyeztet-
séget támaszt. Legutóbb a kultusz-
tárca költségvetésének tárgyalásakor
a levante-intézmény ellen rohant ki
Kéthly Anna olyan vádakát emel-
vén, amelyek egyenlők a hazaárulással.
Tagadjuk, hogy joga volna a
szociáldemokrata pártnak arra, hogy
szoknyába öltözködjön a denunciació
szerepére vállalkozhasson. Arról van
ugyanis szó, hogy Kéthly Anna nem
kisebb vádat emelt a levante-intéz-
mény ellen, minthogy azokban nem
sportra, hanem háborúra nevelik az
ifjúságot. Az ilyen haszontalan ki-
jelentéseknek idehaza gyenge visz-
hangjuk van, egyedül a nemzeti ér-
zést tapossák meg, de annál súlyo-
sabb következményekkel járnak re-
ánk nézve a külföld előtt, ahol az
ilyen defetista blöfföknek bizonyos
körök előszeretettel adnak hitelt.
Ezek a területeken amugy is sok-
kal több gyanút táplálnak Magyar-
ország hadikészülődése felől sem-
mint, azoknak egy szemernyi alap-
juk is volna. A minket környező,
ujjonnan alakult államok azzal az in-
dokolással tartanak fegyverben óri-
ási hadseregeket, hogy Magyarország
szerintük állandóan háborúra
készülődik. Mi lépten-nyomon hir-
detjük és tanubizonyosságát adjuk tet-
teinkben és szándékainkban, hogy
ez a beállítás nem igaz, de azok
az államok, amelyeknek érdekükben
áll a horribilis költséggel felállított

hadsereg fenntartása, csupán jog-
címeket keresnek arra, hogy a vil-
lág szemébe port hintve leplezzék
a saját hadikészletüket. Ilyen jog-
cím az a hamis vád, mintha Ma-
gyarország titokban fegyvert szoron-
gatna a kezében. Ha akad magyar
politikai párt, amelyiknek szónoka
az országházában megerősíti ezt a
rosszindulatu külföldi gyanúsítást,
az nyílt hazaárulást követ el. A szo-
ciáldemokraták ezt a denunciació sze-
repet tervszerűen vezetik s minden
alkalmat megragadnak, hogy csunya
hazaárulásukat elkövessék. Súlyosan
visszautasítjuk az ilyen hallatlan tá-
madásokat s tesszük ezt azért is,
mert az ilyen szóbeli merényletek
okozói annak, hogy a társadalmunk
egyes rétegeiben ébrentartják és
azokból egyenesen kiprovokálják az

ellenforradalmi szellemet. Hogy tör-
ténhessék meg az osztályok közötti
ellentét kiegyenlítése s hogyan in-
duljon meg a kiengesztelődés, ha a
szociáldemokraták állandóan vörös
posztót lobogtatnak a nemzeti ér-
zésű társadalom előtt. Ezt az érzel-
met sértegetni s közben a nyílt ha-
zaárulás útjára lépni olyan cseleke-
det, amit nem tűrhet meg ez a nem-
zet még akkor sem, ha a sértést
egy szoknyába bújtatott szociálde-
mokrata követi is el. Szerintünk ez
a szereposztás még súlyosbítja bü-
nökét, mert gyávaságot látunk ab-
ban, hogy nő szájába adják azokat
a súlyos kijelentéseket, amelyek, ha
férfi részéről hangzana el, meg-
találnánk a módját a sértett nemzeti
becsület megvédésének.

Wabrosch Béla.

Régi rossz tulajdonságunk, hogy
akkor szoktuk a szemünk előtt nagyra
tartott salgótarjániakat e helyen méltatni,
ha eltávoznak, ha már tőlük semmi jót
nem várhatunk. Így vagyunk Wabrosch
Bélával is, akinek bucsuztatása kényszeríti
tollunkra a dicséret és hála szavát.

Bucsuztatónak van száma e pár sor
is, amellyel tartozunk Wabrosch Bélának
Salgótarján sok sok egyesülete, közönsége
s e szerény lap nevében.

Hogy ki volt Wabrosch Béla, el-
mondja ő maga alábbi levelében, amelyet
közvetlen humorával, igénytelen gon-
dolkodásával mint jellemző Wabrosch
írást teljes egészében közlünk. Azonban
ez az elmondás csak a szürke hétköznapi
történetest festi, azt az élettörténetet
azonban, amelyet mi ünnepelünk elmondja
a régi Salgótarján minden utcája, volt
képviselőtestületének minden tagja, jóté-
konysági egyesületeinek sok sok naplója
a meleg emberbarát számtalan följegyzett
és följegyzetlen szegénysegítése.

Nem volt a régi Salgótarján életé-
nek oly mementuma, de különösen nem
volt a szeretet s jószág diktálta oly törté-
nete, amelyben évtizedeken át ne szere-
pelt volna Wabrosch Béla. Az acélgár-
egyszerű mérnöke a község legtávolabbi
zugából, az acélgárból sugározta ki
annyi éven át lelkenek nemes intencióit,

a szegény munkásnép fölsegítésének prog-
ramját.

Amit más helyeken álomként veti-
tenek a keresztény magyarság szeméi
elő, Wabrosch Béla itt mindig megszervezte,
megalkotta, felemelte, újra szervezte, fel-
virágoztatta és nagyá tette. Minden amit
lelkünk vágyai színes ábrándokban szok-
tak megszűlni, az ő kezében komoly szürke
munkával létező igazsággá váltak. Az Acél-
gár munkás és kaszinó egyletei, a Ta-
karékpénztár, a Hangya, a Róm. katl.
olvasókör és annyi sok köre és egylete
a városnak vitatja, hogy az övé volt,
kizárólag az övé volt a nyugalombavon-
uló szívmember, mert ő érte tett legtöbb-
bet. Csak most látjuk, hogy mindenki
volt a férfi, talán leginkább azoké, akik
egy egyesületben sem voltak, mert oly
szegények voltak, hogy tagsági díjat nem
tudtak fizetni. Faját, szegény keresztény
testvéreik volt legigazabban és legoda-
adóbban, úgy mint talán az ő idejében
senki más Salgótarjánban.

Az ünnepése igazi diadalmenet
volt, bucsuzása a lelkek harmonizájának
gyönyörű példája, az emléke pedig Salgó-
tarján szívének féltve őrzött álma.

Kora délelőtti az ünnepség első szaka
a Acélgári Olvasóegylet elől felvonuló,
rendes soru, zászlós menet volt, amely-
nek élén az acélgári zenekar haladt,
központjában pedig tisztviselő kartársai

tól körülveve Wabrosch Béla főmérnök
a bucsuzó elnök lépegetett. A cserkészek,
a leventék, az egyes zászlós csoportok
katonás léptei alatt kopogott az utca s
vigan, diadalmasan harsogtak a kürtök.
A római katolikus templomban tartott
ünnepi istentiszteleten a város egész ve-
zető keresztény társadalmára részt vett. A
szentbeszédet Herczeg József esperes
plébános tartotta. A szent misét Horváth
László a Kath. Kör elnöke mondotta,
amelyen a Kath. Kör vezetőségének négy
tagja ministrált. Mise alatt a Mária kong-
regáció leánykara énekelt, gyönyörű, meg-
ható Mária énekeket. Félitizenkét órákor
kezdődött a székelyi Olvasókör
diszkozygyűlése, amelyet maga az ünnepelt
nyitott meg, felolvassa egyben a múlt évi
jelentését is. A régi tisztikar lemondása
után Porázik György ny. igazgató tanító
foglalta el az elnöki széket és gyönyörű
szavak kíséretében lepleztette le a távozó
elnök arcképét. A kedves főlelő be-
szédből kiragadjuk a következőket: (A
beszéd alatt lehullott a nemzetiszín lepel
a Bakti József festőművész által festett
gyönyörű arcképről.)

„Ünnepelni jöttünk ma e helyre. Ün-
nepelni a munka, szorgalom s a hiven
és becsületesen teljesített kötelesség eré-
nyeit. Emberben e három kiváló tulajdon-
ság soha nem volt talán oly harmoniku-
san egyesülve mint nagyságos Wabrosch
Béla urban, — ama férfiban, — kinek
tisztelőre ma itt egybegyűltünk, hogy
körünkbeli való távozása és a jól kiérde-
melt nyugdíjbavonulása alkalmából tőle
bucsut vegyünk.

Nekem jutott a kiváló szerencse,
hogy tolmácsa legyek az olvasóköri ta-
gok érzelmeinek. S midőn egyrészt örö-
mmel felek meg ezen megbízásnak, más-
részt gyöngeségem tudatában küzdök az
elfoglultsággal, midőn oly férfival állok
szemben, aki sok jeles tulajdonsága által
ragyogó példaként áll előttünk, akinek
egyedül elve a munka, a munkában egye-
dül módszere a szorgalom és a vezetés-
ben egyedül törvénykönyve a szere-
tet vala.

Mélyen tisztelt ünnepeltünk, kedves
rég barátom! Amidőn most a legnagyobb
tiszteltetlással hajtom meg előtted ősz fej-
met, olvasókörünk összes tagjai nevében
azt kívánom: Tartson meg téged a ma-
gyarok nagy és hatalmas istene testi és
lelki erőidnek, épségében a legvirulóbb
egészségben igen-igen sokáig kedves csa-
ládod boldogítására, számtalan tisztelőid
és barátaid, valamint mindnyájunk osz-
talan örömeire. Egyben arra kérünk tartsd
meg olvasókörünket továbbra is nagyra-
becsült jóindulatodban; mi pedig igérjük

Salgótarján és vidéke őskorához.

Irta: Dr. DORNYAY BÉLA
négy vármegyei muzeum v. öre.

(Folytatás)

Nógrád-megye őskorából tudjuk,
hogy az őskori település és forgalom itt
bizonyára délről, vagyis a sík vidékről
északra, tehát a hegyek felé, első sorban
az Ipoly völgyében haladt; továbbá a közeli,
de már jórészt pestmegyeri Galga-völgyé-
ben is számos kőkori telep volt. De ősi-
idők óta — és pedig eddigi ismereteink
szerint a neolitik óta — fontos települési
hely volt a Zagyvölgye és a vele észak
felé összefüggő Tarjánpatak völgye is.
Innét épen a mai Salgótarján környéke-
ről nyílik az Ipoly völgye felé a Dobroda
széles völgye, az alacsony hágójánál Bag-
lyaskő, majd odább Karancsalja és
Lapujtő östelepeivel; míg a Tarján völ-
gyétől észak felé, bizonyára a legkényel-
mesebb átkelőhely az ősidőkben is a mai
somoskőújfalusi hágó lehetett, mint
azt itt még a vasútépítés előtt meglevő
kettős sáncgyűrűvel bíró Pogányvár is
igazolni látszik.

Salgótarján területéről, de közeleb-
ről meg nem határozott helyről, már rég-
óta ismerünk őskori leleteket és pedig 3
drb bronzkori tárgyat; nevezetesen 2 ko-
rongos bronztekerest és egy kalaposfejű
gombostűt, mely bronz tárgyak előttünk
ismeretlen körülmények között jutottak
Kubinyi Ferenc gyűjteményébe. A két

tekeres — mely egy pár spirális kézfej-
védő volt — négyélű bronzsodronyból
készült, korongalaku; a sodrony gyűrű-
ben végződik. A korongos fejű bronztű
(bizonyára hajtű) korongja alatt kis fűfel
visel (akárcsak az 1926-ban talált zagy-
vapálfalvai tük) és vastagabb végének
rövid sima lefutása után, csakhamar hosz-
szan elnyúlt csavarmenetszerű részbe
megy át, mely fokozatosan vékonyodik
el a tű hegyébe. Rajzát és rövid leírását
közli Hampel József A bronzkor emlékei
Magyarhonban. I. rész. Képes atlasz.
Bpest. 1886 a tekeresteket a XXXVII.
tábla 1. és 2. ábráján, a tűt pedig az
LII. tábla 1. a és 1 b ábráján. Ugyanitt
említve van annak a három franciányelvű
műnek címe is, melyekben Hampel először
leírta őket. Márton dr. is említi őket id.
mű, p. 333. Szerinte még egy más, jelen-
tételen tárgyon kívül Pintér Sándor
gyűjteményében, hajlott pengéjű kés is
van Salgótarján lelőhelyéről, melynek erős
foka a nyelet helyettesítő köpöbe megy át.

Az irodalom mindössze ennyi régé-
szeti leletet ismer Salgótarjánból. Ha
még ehhez hozzávesszük a rómaiakkal
való érintkezés eddig egyetlen itteni em-
lékét, a Salgótarjánban talált Traianus
félle rézérmet, evvel ki is merítettük Sal-
gótarján régészeti leleteit. Míg ugyanis
kelta-pénzeket Salgótarján környékén
(Piliny, Lapujtő, Karancshegy, Somoskő
Szajkóvölgy, Somoskőújfal. Pogányvár
alja) elég sokat találtak, magából Salgó-
tarjánból ilyeneket még nem ismerünk.

Ugyancsak nincs eddig leletünk a La-
Téne vaskor, a népvándorlás és a hon-
foglalás korából sem. (Avar emlékeket is
— távolabbi környékünkön — eddig
csak Szécsény, Balassagyarmat, Szirák és
Pásztó szolgáltatott.)

Annál értékesebbnek mondhatók te-
hát tudományos szempontból Salgótarján-
ban legújabbban felszínre vetődött neolitik
telepei Baglyaskő és Pécskő mellől.

I. Salgótarjánban is — akárcsak az
Ipoly völgyében — a legrégebbi telepek
az újabb kőkorból (neolitik) valók és szin-
tén a folyóvölgyet kísérő magaslatocon
foglaltak helyet. Nevezetesen Salgótar-
ján nyugati tőszomszédságában, a Károly-
akna mellett — nem messze a Dobroda
völgyébe átvetető s 318 m. magas fekvő
hágótól — emelkedik a középkorban vár-
ral is bíró Baglyaskő (301 m.) kis bazalt-
kupja, melynek északi lábainál érdekes
neolitikus leleteket, főleg jellegzetesen dízi-
tett, nagy tömegű cserépedény-töréde-
keket, emberi és állati csontokat, fog-
kat stb. találtam 1925-ben. További rész-
letes feltárása és feldolgozása még sok
érdekességet ígér.

II. A Pécskő 544 m. bazaltcsúcsa
alatt, közvetlenül annak keleti tövében,
1926. márciusában, a kőfejtő munkások
egy hatalmas bazalt-sziklatomb lefejtése-
kor, őskori telep-rebukkantak, mely rend-
szertelenül elszórt, igen sok díszített és
díszítetlen cserépedény-törédekből, a
legkülönbözőbb állatok csontjaiból s fogai-

ból, egy gyermek alsó állkapcsából, csont-
és kőszerszámokból, orsógombokból stb.
állottak. A leletek megmentése és a bányá-
igazgatóság gyűjteményébe való juttatása
Puskás Jenő mérnök érdeme. Legneveze-
tesebb darabjai ezek:

1.) Gyermek alsó állkapcsának töre-
déke, 3 zápfoggal. Nevezetessége ez áll-
kapocsnak, hogy rajta állcsucstól egyál-
talában nem tudunk megkülönböztetni,
bár e tája teljes épségben maradt meg.
— Bővebbet csak Dr. Bartucz Lajos egyet-
m. tanár, anthropológus, behatóbb vizs-
gálatai után írhatunk róla.

2.) Kőhalta-törödéke, finoman csi-
szolt bazaltból. Csak az éle felé eső ré-
sze maradt meg; a többi letörött. Leg-
nagyobb hossza: 5 cm., szélessége: 4,5
cm. Ez a törödéke, de igen jellemző da-
rab is mutatja, hogy telepünk a neolitik-
korból való.

3.) Szarvasagancsból készült kapa,
40 cm. hosszú nyüllel. Felső végén, a
17 cm. hosszú ág, vagy bog töve feletti
részén le van törve és itt a lefelé álló
bog képezte a kalapács testét. Hogy e
kapát elég hosszú ideig használták mu-
tatja az, hogy a bog hegye kissé letöre-
dött és felső részén, a használat foly-
tán, lecsúrolódott. A kapának markolatát
szolgáló része lapos és itt 6 cm.-re bő-
vült ki. Bár az agancs anyaga elég jó
karban van, mégis megletszik rajta, hogy
évezredekben át lehetett a földben.

(Folyt. köv.)

és ünnepélyesen fogadjuk, hogy az általad kijelölt uton és elvek szerint továbbra is haladni fogunk."

Az ősz kartárs szavai meghatott csendben hangzottak el s minden szem a lepel nélküli arcképet kereste fel a falon. Liptay Jenő gyárigazgató megkapó szívdiktálta bucsuszavai után a rokon egyesületek kiküldöttjei mondtak néhány lelekkel telt mondatot, majd az egyesület alelnöke nyújtott át egy emléklapoktat a bucsúzás emlékére.

Az ünnepelt, távozni készülő elnök felállott, hogy választ adjon az üdvözlésekre, de a köszönet szaván kívül elfogódottságában mást nem tudott mondani és a nagy csendben csak egy-egy kicsordult férfikönnny. mutatta az úrt, amit huszonhat év együttélésének megszokása támasztott. A nagy csendben úgy szólt az elnök szava mint a nyugalmas szemlélő megállapított igazsága. Úgy érezte, hogy a szíve kitártult és minden szót magába tud ma fogadni, mert megértte azt, amit ember megérhet: megértették őt.

Az annyi ünnepélyt látott falak pedig inagukba csútkák, örök mementónak feljegyezték legnagyobb elnökük bucsúzását.

A diszközgyűlés után az acélgyári tornakertben bankett volt a bucsúzó elnök tiszteletére, amelyen az első felköszöntőt dr. Förster Kálmán, a város polgármestere mondotta a közszereket és közbizalom emberére. Dr. Orbán Lajos titkár a Rimaközpont nevében, Dávid Ferenc titkár pedig a Hangya nevében köszöntötte az ünnepeltet. Horváth László slelkész szellemes mondatai után Wabrosch Béla válaszolt tréfásan minden köszöntőnek. Tamás József a ker. szoc. szakszervezet elnöke a keresztényszocialisták nevében, Janikovszky Dániel pedig a magyar munkások nevében ünnepelte a távozót. míg Szántay István A Munka f. szerkesztője a salgótarjáni szegénység nevében Wabrosch Bélánét köszöntötte. Megható volt Liptay Jenő gyárigazgatónak gyönyörű köszöntője, amelyben a jelenlét két legregibb acélgyári embert Fehér Lajost mint a gyár építőjét, s Porázik Györgyöt, mint a lelkek építőjét ünnepelte. A bankett közönsége késő délutánig együtt maradt.

Este hangverseny volt az Acélgyári Olvasókörben. Sz. I.

Tisztelt Szerkesztő Uram!

Kedves Barátom!

Felkértél, hogy életem és működésem méltatására adjam át Tenédek az erre vonatkozó adatokat, hogy azokból, az ellenem contemptiált — tollal megírandó, merényletet elkövethessék.

Elhiszem, hogy e tárgyban nélkül nem tudsz boldogulni. Meglepődve fogod látni, hogy adataim oly szerény szerepűek, oly életet világítanak be, amelye eddig ugyan senki sem tartotta érdemesnek bepillantani, illetve a nyilvánosság előtt fellebbenteni.

Az én egyéniségem működésem, soha igényt nem támasztott a feltűzésre, „zártkörű” maradt mindaddig, sohse gondoltam arra, hogy életem folyásáról valakinek egykor eszébe jut majd az újságban, sőt még kevésbé gondoltam arra, hogy akadnának olyanok, akik a rólam írt cikket még elolvasásra is méltassák.

Szereplési viszketeg sohsem gyötört, hivatalos teendőim kívül, az egy-letek falain belül dolgoztam, ott kerestem fel barátaim körét, hogy azokkal közös szent ügyeinket önzetlen csendes munkával, tölem telhetőség-elmozdítsam.

És most működésem vége felé mégis mi történik?

Csendes munkálkodásom ellemielő merényletet Salgótarjáni Takarékpénztári barátaim intézték, ők nem régen igazgatói tagságom 25 és elnökségem 10 éves fordulójára lefestettek, leleplezték, bankettettek és mindezek oly meglepetésszerűleg zúdultak reám, hogy ki nem térhettem előlük.

És azóta mindezen egyfetéek, amelyek sorsát jól, rosszul intézgettem, mintegy feljogosítva, érzik magukat, hogy imár ők is feszegessék az érdemeimet és azokat a „Munka” tisztelt olvasóinak száza, vagy ezrei előtt feltárják.

Kedves barátom, a kért adatok helyett engeddd meg, hogy magam irjam le bolyongásaimat és eltévelyedéseimet ez árnyék világban, így talán hitebben, érdemekben pedig nem lesz oly túltengősen feltárlva saírkodásom,

— Tehát Budapestén születtem, — Midőn annakidején néhai Podmaniczky Frigyes bárót a Budapest-belvárosi választók az országgyűlési mandátum elvállalására felkérték, megköszönve a meg-tiszteltetést, különös örömet okozott a küldöttség tagjainak, amidőn azt felelé, hogy hát hisz ő tulajdonképen ugy is idevaló, mert a belvárosban a „Szép” uccában született.

Nos, én nem vagyok oly híres ember, nem voltam a Nemzeti színház és az Opera intendánsa, nem voltam a közmunkatanács elnöke, de még oly kockás ruhában sem jártam soha, mint a híres bíró, de azt az egyet mégis elmondhatom, hogy a „Szép” uccában születtem.

Azaz hát a Hatvani ucca, jelenleg Kossuth Lajos ucca 3-ik szám alatti sarokházban, mely messze a Szép uccában benyulik.

Ebben a régi házban volt a híres Landerer és Heckenast nyomdája itt nyomtatták a 48-as forradalmi 12 pontot.

Arra a kérdésre, hogy mikor születtem, azt válaszolhatom, hogy sajnos elég régen 1858. dec. 13-án, Luca napján, egy pénteki napon este.

Akaratos gyerek voltam, dajkáim emlékszem, nem egyszer mondogatták, hogy te salabakter nem hiába születél 13-án pénteken és még hozzá Luca napján, de meg is látszik rajtad.

Nem vagyok babonás, de ennek a Lucának mégis valami nexusa lehet a boszorkányokkal, hogy mi, azt ők tudják.

Hat éves koromban, világosan emlékszem, édes anyám elvitt az elemi iskolába, az Uri uccában (most Koronaherceg-ucca) lévő Boer-féle magánintézetbe és amíg egyszer jól el nem páholt, addig nem szívesen mentem oda, annyi bizonyos.

1869. évben beíratk a belvárosi községi reáliskolába, az első és második osztályt itt végeztem.

Édes apám ez időben a Terézvárosban házat építtetett és 1871-ben a belvárosból oda költöztünk és így a 3-ik osztályt a józsefvárosi közelebb eső, reáliskolában a 4, 5 és 6-ik évet pedig a Gyár uccai (később Markó uccai) reálban végeztem.

1875-ben a budapesti Műegyetembe íratkoztam be, de ekkor családunkat nagy csapás érte, atyám jó módu kereskedő léven, tünkre jutott és mi csak a legnagyobb közdelmek között tarthattuk fenn magunkat.

A bécsi világkiállítás alatti 1873-ban ugyanis kiűtött Bécsben az emlékezetes nagy gazdasági válság amint nevezték a nagy „Krach” és ennek még évek múltán is, a mi gazdasági életünkre szintén ropant nagy kihatása volt.

Leckék adására, rajzolgatásra voltam reáutalva, hogy végighallgathassam a műegyetemen az egyetemes osztály 2 évét, és a gépészeti szakosztály 3 évfolyamát.

1880 évben a műegyetemet elvégeztem és akkor a Kereskedelmi Minisztériumtól nyert ösztöndíjjal 2 évig külföldre, Angliába mentem.

Előnyömről szolgált, hogy Budapestén a Robey V. Co cég főnökénél leckéket adtam és így ő a lincolni gyárakba beajánlott.

A lincolni gyárak gőzgépeket, de főleg mezőgazdasági gépeket gyártottak és azon időben csak úgy ontották ide Magyarországra gyártmányait, gőzcséplőgépeiket.

E gyárban 1 1/2 évig dolgoztam, azontul bejártam Anglia vasgyárait, Nottingham, Sheffield, Manchester, Liverpool Wolverhampton és Birmingham-ot. Hosszabb időt töltöttem Londonban, onnét Párisba jutottam.

Ez utóbbi helyen 5—6 hetet töltve alig, hogy egy gépgyárban alkalmazást nyertem, máris 1883. év őszén hazahívtak haza kellett jönnöm, mert családi viszonyaim a további távollétem meg nem engedték.

Budapestén a Schlick-féle gyárban nyertem alkalmazást, apám e gyárnak tönkrementje óta nagy részvényese volt, így hát sikerült állásba jutnom.

A Schlick gyárban is változatos feladat várt reám, gőzgépeket, mezőgazdasági gépeket ekék és vetőgépeket, általános gépészeti és szinpadí berendezéseket gyártottunk.

Több szabadalmat nyertem.

Hét évi működés után 1889-ben ismét tovább vitt a sors és az újpesti Fairbanks féle gyárban nyertem alkalmazást, mely gyár bárcsak 130—140 munkást foglalkoztatott, de önállóbb tevékenységet fejthettem ki.

Itt az amerikai gyártmányu modellek szerint, főleg nagyobb és kisebb mérlegeket alakítottunk át és gyártottunk a hazai viszonyoknak megfelelően. Egy szép kis vasöntődének is volt.

1892 március 1-én jutottam Salgótarjánba Dorbély Lajos vezérigazgató meghívására.

Ez év különben is kritikus volt reám mert ez évben nősültem meg. Azóta végigküzdöttük feleségemmel együtt a 30 éves háborút, megvolt a westfáliai béke, sőt nemskóra befejezzük a 7 éves háborút is, isten segédelmével.

A salgótarjáni vasgyárban akkor a gépberendezések fölött külföldi szakértők állottak és a magyar gépészmérnökök alkalmaztatása iránt egy bizonyos elfogultság uralkodott, amit csak Dorbély hazafiassága tört meg a társulatnál.

Tarjában akkor mégcsak nemrég létesült a Tomas Converter üzem, melynek kezdetén, de különösen a kazánteleg körül nagy nehézségek voltak.

Ezen üzem évi 2000 Wagon nyers acélingot termelésére volt tervezve, de a rá következő években a Converterek, kupolók számának szaporítása nélkül csupán a gőzgépek, segédgépek és berendezések tökéletesítésével ezen üzemet annyira fejlesztették, hogy 1903. évben, amidőn a kohászati üzemek mind Ózdra koncentráltak, már a tarjáni gyár 7000 wagon nyers acélingot, illetve 6000 wagon kihengetelt acélutat termelt.

Ez volta tarjáni acélgyár kulminációja.

Ezen időtől, 1903. évtől fogva azonban a tarjáni acélgyárnak igen nehéz szerep jutott. Kivéve a tengelygyártat és drótygyártat, — különösen ez utóbbit — érintetlenül hagyták, sőt nagy mérvben lehetővé tették, hogy fejlődhesse.

A nyersacél nigottermelés, a vasgerenda, profilvasak és a dróthengerlés lassan, lassan Ózdra tételtek át, ki volt adva a jelszó, hogy Ózdon lesz központ-sítva minden.

Tarján nagyon mostoha sorsra jutott, közel állottunk ahhoz, hogy a gyár kapui becsukódna és igazán csak a mérnöki kar szívóssága, leleményessége és kitartásának köszönhető, hogy az intéző körök figyelme ismét felénk fordult és a sok apró üzem bevezetésével, a mai tarjáni gyár még a mostani válságos gazdasági viszonyok között is megállja helyét.

1903. évben a gépészeti berendezések és a műhely vezetőségétől felmentve az ujonnan létesült (és a gyár üzembeli veszteségeit pótló) sokkal hálátlanabb ugynevezett kis üzemekhez, az acél és vasöntőde, az eke, lapát és villagyár, továbbá a tengely és szerárgyári üzemek vezetésére lettem utalva.

Később 1910/11-ben az öntődek külön üzemvezetőség alá kerültek, meg nekem az öt utóbbi üzem, — a gazdasági osztály, — maradt működésem terén.

Dorbély vezérigazgató ur rendelkezésére 6—7-szer utaztam külföldre, tanulmányutra, Németország, Ruhr, Rajnavidék Westfália Dél-németországba, Belgium, Hollandia, Franciaország és Ausztriába.

A társulatnál töltött szolgálatom alatt;

1896. január 1-én főmérnökké neveztettem ki, míg 1921. január 1-én az igazgató helyettesi címet nyertem el.

1925. jul. 1-én saját kérelmemre 1 évi szabadságot kaptam és 1926. július 1-én 45 évi munkásságom után nyugalomba vonulok.

A tarjáni társadalmi működésem egy részét az épen most nyomtatásban megjelent Salgótarjáni Acélgyári Tisztí Casinó és a Salgótarjáni Acélgyári Olvasóegylet történetében írtam meg.

Azonkívül 26- évig a Takarékpénztárban igazgatósági tagként működtem és a kath. kör mozgalmában is résztvettem, 20 év óta pedig a helybeli Hangya szövetséget ügyeit irányítom.

Régebben résztvettem a község képviselő testületében és a Salgótarjáni vil-lamos r. t. igazgatóságában is.

Végül ismét visszatértem családi ügyeimre, amelyekről fentebb megemlítettem, hogy 1883-ban Párisból haza kellett jönnöm, hogy szülőim támasza legyek és e címen mint családfelelőnként a katonai szolgálattól fellettem mentve, de azért a katonai 12 évet papíron leszolgáltam és az „Obsitum” megvan.

A minap találkoztam egy régi iskolatársammal, jó barátommal, aki most nyugalmazott főüzértábornok, excellenciás ur, megemléltetem neki, hogy dupla col-legák lettünk, mert én is tűzér közlegény

vagyok, illetve az voltam, aminek látszólag megörült.

Az 1908/9-i évek végzetesek voltak családkunkra ekkor haltak meg szüleim, apám anyám, mindkét sógorom és a nagynéném.

Ekkor dőlt el, hogyha nyugdíjba vonulásom megérem, Leányfaluba megyek.

Már kora fiatalaságom óta sokszor látogattam el ide a vakációk alatt és az a szerény kis ház és kert, a melyet anynyira megkedveltem, nagynéném halála után reám és testvéreimre maradt.

Ezt tőlük megváltottam, életbiztosításom is 1911. évben lejárt, szülőim segélyezésétől is el estem már, főlős garasaimat tehát e kis fészék megteremtésére fordíthattam.

Nagyon hozzájárult, hogy feleségem egy felvidéki erdősz családból való és különös előszeretettel viseltetik a kis falusi gazdálkodás iránt.

Ne vegye tehát tölem senki rossz néven, hogy Tarjában nem maradtam, bár sok, sok kedves emlék és baráti kötetlek vonz oda is. I

Volt ez idő alatt szomorúságunk is három kedves felnőtt leány gyermekünket temettük el és ez nagyon leverte a későbbi korunk boldogságába vetett reményünket.

Egy kedves jóakaróm és barátom e napokban egy hozzám írt levelében szel-lemesen és szinte ideális fellendüléssel írta le nekem új otthonomat, a kies vidéket, a csendes magány, a nyugalomba vonulás boldogságát.

Szíveimből köszönöm a szép és meghatató idézeteket, de a valóság mégis csak az, hogy megőregedve visszavonultán itt kuruttyolok és az újjaimon számlálatom, meddig tarhat még.

Leányfalu 1926. ápr. 20.

Wabrosch Béla.

Hírek és különfélek.

Pünkösdre. „Jöjj el Szentlélek-isten” harsan fel a földkerekség keresztény templomainak ívei alatt millió hívek ajakán az imádságos himnusz. Isten szent lelke először a teremtek hajnalán jött le a khaotikus anyagi világra. „Spiritus Domini ferebatur super aquas” Az ur lelke lebegett a mélységek (vizek) felett olvassuk a Szentírás első lapján, S ez a lélek teremte rendező erejével széppé, harmonikussá tette a rendetlen világot Jöjj el „Szentlélekisten” s az első Pünkösdkor szintén leszállt az Ur lelke a szellemi világ nagy khaosára s az erő, mely parancsolt az apokaliptikus örvények mélységeiben kavargó elemeknek hogy a khaosból „kormosz, legyen, hatalmas volt arra hogy e világon megalkuljon Krisztus országa, mely nem e világból való, Jöjj el Szentlélekisten a mi lelkünk felfordult világában is. Alakítsd ki ill is az Isten országát, mely az igazság és béke országa. Pünkösdi ünnepe van S ez az ünnep arra való, hogy mi is fogadjuk be az Isten szent Lelekét. „Jöjj el Szentlélekisten” mert a mi lelkünk a lemondás és gyávaodg lelke a mi lelkünk szeretetlen, fásult, anyagi-as és önző, földhözragadt koldus „Jöjj el Szentlélekisten” s töltsd be a le jó lelkeddel a miénket is és erősíts, taníts, hogy nemesen és fegyelmezetten, türelmesen és jól rendezetten, vidám és derűs lélekkel éljük át az életet Jöjj el Szentlélekisten s add nekünk a te szent lelke-det, hogy ne legyünk anyaggá ami bennünk lélek s ami anyag bennünk legyen az is lélektől telkes. Amen — pp —

Főispáni látogatás. F. hó 15-én délbén városunkba érkezett Dr. Sztranyavszky Sándor főispán, Pünkösdy Jenő kir. műsz. tan., az államépítési hiv. vezetőjeának kíséretében. A főispán megvizsgálta a munkaközvetítő irodának működését és az inségakció menetét. Majd fontos kihallgatásokat végzett, melyek után még aznap este visszatért székhelyére.

Halálozás. Lapzártakor kaptuk a szomorú hírt, hogy Kaposztáasy Imre c. prépost, pápai kamarás, karacskeszi eszperes plébános 1926 május hó 21.-én délután 5 órakor hirtelen meghalt. Egy héttel ezelőtt az acélgyári kórházban nagyobb műtéten esett át, melyet Dr. Dörflinger főorvos végzett sikeresen az öreg úron. Temetéséről jövő számunkban részletesen megemlékezünk.

Diszhangverseny az acélgyári olvasóegyletben. Vasárnap este, Wabrosch Béla főmérnök ünnepelésével kap-

Munkáslevél. A MILITARIZMUS.

Bizonýára nem kerülte el Szerkesztő Uram figyelmét, hogy mi lett vizsgálódásaim és levelezéseim eredménye. Mivel mást írtam azt amint a Népszava írni szokott, a véleménynyabszadságot tisztelő derék munkáslapunka maga szalonmodorával márc. 17-i számában butának nevezett engem. Pedig nincs nagyon igaz, amennyiben a pártprogramot nem fogadom én el teljes egészében, hanem sok alapvető pontot élesen visszautasítok. Sőt hovatovább annyi képtelen dolgot fedezek fel kutatásaim és töprengéseim közepette benne, hogy nemsokára meg kell kérdeznem magamtól: hát van-e egyáltalán jó is ebben a programban? Hát-ha azok közé a munkások közé tartozom, akiket nem lehet porázon vezetni, mert gondolkozni is szoktak, akkor miért kapok én kitüntetésül butasági érdemrendet a saját pártadómból fentartott központunktól?

Vagy talán azért vagyok buta, mert nem akarok belenyugodni abba, hogy mi szocialisták mindig mást cselekszünk, mint amit hirdetünk? Helyes dolog-e pl. az, hogy hadsereg ellenes propagandát folytatunk, kiáltozzuk, hogy „le a militarizmussal” s mihelyt kezünkbe kerül a hatalom, mi is azonnal hadsereget szervezünk, meg pedig vöröset? Eppen erről a szörnyű ellenmondásról és kanyargós észjárásról szeretnék írni.

Attól eltekintve, hogy a lemintázandó proletárállam, a bolsevik orosz szovjet hatalma is szuronyon, ágyúon és titkosrendőrségen épül fel („le a militarizmussal”), visszazálok szép emlékeim legtündéribb korszakába, az ösziörzsás forradalom idejére, amikor minden jó szociáldemokratának a mámoros győzelem diadalfényében uszott az arca.

Ime! hát megjött a szabadság, egyenlőség, testvériség, a jólét boldogsága és az örök béke. Azonban csakhamar csufosan lezuhantam ebből a hetedik menyországból. Hiszen sirva láthatuk, hogy a szabadságból kommunista terror, az egyenlőségből kézigránságos diktatura, a testvériségből Korvin Klein gajdesze, a jólétekből gersli és tők lett. Legutabban azonban az örök béke járt. Ugyan miért?

Ájultoztam az örömtől, amikor elhangzott e nagy jelszó: ne lássak többé katonát! Láttam meglevenedni a frázist: ekevasat kovácsolnak a puskából, muzeumba kerül az ágyú. Heteken át titkos örömmel szemléltem, hogy milyen bravuros sikerrel mételjezi hátulról már jólőre a radikális sajtó a front hőiesen küzdő katonáit. Láztól piros arccal élveztem, hogy csufolja ki az utcák felségess csöcseléke a nehéz küzdelmek viharából megtért hőseket, mint neveti ki fájdalmas sebeiket, mint tépi le bátor mellükéről az ezerszer megérdemelt dekorációkat, mint tapossa sárba a becsületes tiszt uniformist.

Szerkesztő ur! Azt a világverő magyar hadsereget, amelyet legyőzni seholy senki sem tudott mi 24 óra alatt semmivé szaggattuk. Egyik munkástársam (akkor még titkos, ha nyílt keresztényszocialista) azt kérdezte tőlem, mi lesz az ország határával? Főlényes gesztussal intettem le: az ország mellékes, fő az „eszme”. Különben is ne félj barátom — szólék a guny és fenség érzetével — ugynevezett hazáddal senki sem fog törődni, mert nem magyarok vannak most az élen. És teljesen igazam volt.

Ne sértődjék meg Szerkesztő Ur, ha kijelentem, hogy én akkor 100 százalékos bornirtsággal és vak-

sággal gondolkoztam. Hiszen az ország határait mégis csak meg kellett volna védelmezni. A győőletes militarizmus nagyobb dicsőségére megalakult a vörös proletár katonaság, amelynél fegyelmetlenebb és gyávább nyulserget nem látott még öreg Európa. A „hadtestparancsnokokat” persze Pogány (Schwarz) Napoleonnak, Böhm Vilmosnak, vagy Landler elvtársnak hívták. De még talán ez a szaladásra kitűnően berendezett gyűlévszabad is meg tudta volna védeni a sunyi rabló szomszédság ellen ezt a szerencsétlen országot (és akkor nem kellene gyalog indulni a kormányhoz alalmazni és munkaalalomért), hogyha háromszínű zászlót tűztek volna eléje. De nem! Vesszen az ország, fő az „eszme”!

Egyszóval eszmei kísérletezés folyt, aminek egy egész nemzet adta meg az árát. Oka a marxi program rettenetes belső ellenmondása: le az átkos militarizmussal de csak azért, hogy militarizmust csináljunk helyette és pedig egy olyan szánk ize szerint való vörös militarizmust, amelybe (ki tudja hány sanyaru esztendőre) belepustult a szorgalmas magyar nép jóléte.

Ilyen ellenmondások miatt vész el okosabb ember előtt tanaink becsülete ó csak mi kritikátlan munkások tartunk ki még mellette. Becsületes észjárásom szerint ez volna a helyes, férfias és egyenes álláspont: vagy gyűöljük a militarizmust és akkor ne tartunk vörös hadsereget sem vagy pedig szervezzünk proletár miliciát, de akkor ne vonjuk meg a tisztességes magyar nemzettől sem az önvédelem és hadsereg tartás jogát.

Azt tartja egy zamatos népmondásunk, hogy már anyjában szúrke a számár. Ha tehát igaztalan és képtelen dolgok jönnek ki egy rendszertől, akkor okvetlen hamis az alap, amelyen felépül. Eszem áll meg a csodálkozástól és pirulok szégyenemben, mint egy vörös rák ha arra gondolok hogy miként értelmezi a militarizmus elleni harcot a szociáldemokrata eszmék beteljesülése: a terror és rémuralom eszközeire épített orosz bolsevik szovjet. Ebből látom, hogy üres handabanda csak mindaz, amit vezéreink a militarizmusról hirdetnek.

Az antimilitarista szovjet állig fegyverben áll s az ugynevezett népuuralom és szabadság a rendőrség, terrorlegények és a hatalmas vörös hadsereg szuronyain emelkedik. Oroszország fegyveres haderejének középpontja, vagyis a vörös hadsereg jelenleg 700 ezer katonából áll és költségvetése 407 millió aranyrubelt tesz ki. A szovjet valamennyi iskolája egyuttal katonai kiképző intézet is, mert az ifjúság militarista nevelésére legalább heti öt órát kell fordítani. A leányokat egészségügyi szolgálatra készítik elő s jelenleg (a hadseregen kívül) másfélmillió fiatalember részesül katonai oktatásban.

Itthon pedig holmi Kéti Anna durva módon támadja a szegény magyar hadsereget (mert talán nem elég kicsiny neki az ország és sok 35.000-es létszáma, a Rottenstein Proper front pedig nekimgy a Levante egyesületnek, de a szovjet katonai neveléséről nagyképűen hallgat. Hát hol itt a szocialista igazság és méltányosság? Ami szabad az egyiknek, az legyen szabad a másiknak is.

Fellázit engem az emberi jóérzéssel ellemkző ilyen egyoldalú bánásmód s én a nemzetközi, aki nem vagyok hajlandó Trianonért lelkesedni, éhezni és a pesti kormányhoz gyalogolni munkáért, tehetetlen mérgemben (nem bánom, ha dübörg is érte Klárik elvtára) csak azért

Csak Franck a kávédarálóval!

Mi az örök házibéke
FRANCK és kávé szövetsége.

D.2

is kiáltom: éljen a magyar militarizmus és éljen a magyar katonal!

De azért csak vörös. demokrata maradok, mert minden főnök ellenére is felépül talán egyszer a mintaszerű proletárállam. Milyen is lesz az? Találón mondja az ékeztollú Sienkievicz: „Meggörítlj a személyiséget s az egyes embert annyira csak egy kis kerékké, egy kis csavarrá fogja nyomorítani az összgepezetben, hogy ahhoz képest még a cári orosz állam is valósággal a szabadság temploma.”

De vajjon boldog lesz-e, jó lesz-e ez így, Szerkesztő Ur! Ez irányban még kutatni fogok. A régi tisztelettel vagyok híve:

Tarjáni András
felvilágosult fémmunkás.

nagyról is, mint a sok dicsőséget aratott dalárda vezetőjéről, aki a bucsuzó elnöknek ünnepén olyan műsorral lepte meg Salgótarján közönségét, mely a főváros művészi levegőjét varázsolta közeánk s amely műsornak a számai — mint értesülünk — a távozó Wabrosch Béla elnöknek és nejeinek legkedvesebb darabjai voltak. Az utolsó szám előtt Grusz Ferenc művezető, a legrégibb dalárdistabucsuzott igen szép beszédben a szeretett díszelőktől, nejtől, akinek az acélgyári lányok gyönyörű csokrot adtak át és fiától ifj. Wabrosch Béla özdi mérnöktől. A jóságos arcú elnököt egész estén példátlan szeretettel és bensőséggel ünnepelte a közönség, amely 26 esztendő alatt sokszor érezte az acélgyári nagy, kulturális vezetés fontosságát és áldását.

Holcsék Antalné 40 éves tanítói jubileumának megünneplése. Meleg és bensőséges szeretettel ünnepelte meg Salgótarján társadalma Holcsék Antalné 40 éves tanítói jubileumát f. hó 19-én a városi kaszinó nagytermében. A szépen feldíszített és virágokkal ékesített nagyteremben Salgótarján társadalma gyűlt össze a volt tanítványok nagy seregével. A vallás és közoktatásügyi Miniszter Dr. Visnovszky Rezső, Nógrád és Hont kir. tanfelügyelője képviselte. Az ünnepség 8 órakor kezdődött a háromszázmű gyermekkar Hiszekegyével. Utána a Bálruha kis színnű volt, melyet kedvesen adtak elő a kis lelkes szereplők. Majd ismét a háromszázmű gyermekkar énekelt dalegyveleget összhangzó, szép precizitással. Azután a hivatalos üdvözlések következtek. A vallás és közoktatásügyi miniszter üdvözlő levélét Dr. Visnovszky Rezső kir. tanfelügyelő adta át szép és mély gondolatokkal bővelkedő beszéd kíséretében. A gondnokság nevében Hercegh József eszperplébános üdvözlötte az ünnepeltet. Koós Mihály városi főjegyző a város, Barthó Dániel a járási tanító testület, Szankovics János a Salgótarjáni állami tanítótestület nevében, Hocholcz Erőné a Manz nevében, a volt tanítványok nevében pedig Szenes Arnoldné üdvözlötte az ünnepeltet. Az iskolás leányok nevében Sztanek Ilona köszöntötte fel a jubilánst. A hivatalos üdvözlések után a gyermekkar üdvözlődala csendült fel. Majd a „Láda” című kedves kis darabot adták elő a kedves kis szereplők.

Végül élőkép keretében a Himnusz fenséges dallama csendült újra fel. Az ünnepély után a jelenlevő ünnepelők száza gratuláltak az ünnepeltnek, aki könnyes szemekkel, de boldogsággal ragyogó arccal köszönt meg a gratulálókknak a szeretet ily puritán megnyilatkozását. Utána a kaszinó fehérasztalainál foglalt helyet az ünnepelő közönség, majd a fiatalok táncra perdülve ropták hajnalig a táncot. Nem mulaszthatjuk el külön megemlíteni a tanítótestület fáradságos és körültekintő szép rendezését, továbbá Nagy Antal tanító működését megemlíteni, aki a legnehezebb szerepet, a gyermekek betanítását végezte szép eredménnyel. Az önkéntes adakozás 2000000 koronát eredményezett, amelyből a jubiláns nevét viselő tanulmányi alapítvány fog létesülni.

Jobb szakácsné, aki baromfihoz ért kerestetik Vizslás pusztára. Cim a kiadóban.

EGY MEGOLDOTT PROBLÉMA

NEKTAR GYÓGYTÁPÓSÖR

ORVOSOK AJÁNLJÁK!

Balatonföldvár Gyógyfürdő.
Igazgató: Budapest, IV. Váci-utca 56—58
Telefon: József 101—26.
Lythimios gyógyfürdő 70 holdas gyönyörű lenyvespark. Remek kiránduló helyek, Villavilágítás, vízvezeték, csatornázás. Új nagyszálló: 90 modern és komfortos szobával, fürdőszobák. Lakosztályok. Hall, olvasó és táncterem, bár, díorai tek, este tánc, táncoktatás. Továbbá komfortos szállodánk még 100 szobával Strandfürdő, víziportok. Lawn-tennis. Golt. Konzer-tek. Kabarcéladások. Előzetes: június 15-ig, Főszalon: június 15-től szeptember 1-ig, utána: aug. 1-ig, október 1-ig. Napi penzió előszalonban 70.000 K.-tól felfelé. Társasakirándulások Balatonföldvárra dr. vasuton mérsékelt menet-terti jegyekkel. Villatellék kedvező fizetési feltételek mellett kadhatók.
— Felvilágosításra szolgálat az igazgatóságnál —

Michelin Pneu
gyári lerakat
motor és kerékpár
autófelszerelések legversenyképe-
sebben
Nagy József, Budapest,
VI. Andrassy-ut 35.
Telefon: 21—97.

Emlékünnepély. A salgótarjáni főgimn. tanuló ifjúsága f. hó 14-én taná-
raik vezetésével elzarándokolt Szabó Ist-
ván magyar író kazári sírjához s ott lel-
kes ünnepély keretében áldozott emléké-
nek. Az ünnepély megünnélt az adott

csolatban, befejezéséig magas nívón álló hangverseny volt. Az acélgyári dalárda „Hiszekegye”, és Ursutz József jel-
gije után a válogatott magyar és klasszi-
kus darabok változatos énekszámaiban
gyönyörködöttünk. A zenekar nyitánya után
Laurisin Lajos operaénekes kecses alakja
jelent meg a színen, Dankó Aladár zong-
oraművész fiatal barátjával, akiknek
együttes, majd külön-külön való szerep-
lése nagy ünnepi eseménye volt ezen est-
nek. A válogatott dal és zeneszámok,
mellyel egy két művész; mint az acél-
gyári zenekar és dalárda, oly élvezetessé
és felejthetlenné tették ezen magasztos
és megható jeleneteken oly gazdag ün-
nepet, a határtalan lelkesedés tapaszkán-
ját provokálták a díszfénnyel közönség

részéről. Laurisin Lajos énekművész vá-
rosunk közönsége már abból az időből
ismeri, amikor 1923-ban Salgóvárában
Dr. Förster Kálmán polgármester felhívá-
sára és rendezésében megtartott Petőfi
emléktábla leleplezés volt, amikor ugya-
nis mint a regős csoport egyik tagja, a
vitési szék megbízásából elő hazafisá-
gát átértékelte lelkesítő dalokkal a vár kö-
rül ezrével táborozó népet egy szebb jö-
vőben való, törhetetlen remény boldog
illúziójába ringatta. A művész szereplését
elfelejteni soha sem lehet. Dankó Aladár
pedig városunk fia, akinek képességeit
évek óta figyelemmel kísértük s aki mai
esti művészi játékával csak a nagy hala-
dás mellett tett tanúbizonyságot. Meg-
 kell még emlékeznünk Ursutz József kar-

aktualitást, hogy Szabó István most 100 esztendeje, nemzeti életünk legfontosabb korszakában tépett első irodalmi kísérleteivel, a görög anthológia némely epigrammáinak remek fordításával a nyilvánosság elé, magára vonva ezzel a helleniztikáért lelkesedő Kazinczy Ferenc és más irodalmi előkelőségek figyelmét. Az ünnepély a kazári templomban gyászistentisztelettel kezdődött, melyen a tanuló ifjúság egyházi énekeket énekelt. A templomból, a hívek százaitól kísérve a temetőbe vonult a menet, hol Liberát mondott Szerény plébános, majd ennek befejezte után Szabó Lajos gimn. igazgató tartalmas emlékeztetőt mondott a hellenista magyar írói sirjánál. Ünnepelte benne a példás papot, a tudomány és költészet bajnokát, ki önzetlenül sohasem lankadó buzgalommal művelte a klasszikus irodalmat, ünnepelte a szerény nemes egyszerűségben és szegényes környezetben élő tudóst és anyagiak után nem törődő idealistát, a lángelkű magyar hazafit és a bölcs embert, aki önmagában kereste a boldogságot és bevége végén elhelyezte az intézet koszorúját a síron. Utána a kazári elemi iskola tanulói Mózes tanító vezetésével egy gyászéneket énekeltek, majd Fekete Alfréd VIII. o. t. lépett a sírhoz s elszavalta saját költeményét, a Szabó Istvánhoz írt ódáját. Az ünnepély befejezte után Zsida József bányagondnok köszönetet mondott a tanári karnak és az ifjúságnak, hogy a sírhoz kizarándokoltak és az ünnepély fényét emelték s ezzel a bensőséges ünnepély véget ért.

Meghívó. A Nógrádmegyei Tanítóegyesület „Salgótarjáni köre” 1926. év május 27-én délelőtt fél 9 órától kezdődőleg tartja rendes köri gyűlését a mátránovákai bányatársulati tiszti kaszinó nagyszobájában, melyre a tagokat és a tanügyi barátokat tisztelettel meghívjuk. Indulás Salgótarjánból 5 órakor. A közbeidő ára 30 ezer korona. Akik az ebédet résztvenni óhajtanak azok május 22-ig Theisz Aladár mátránovákai igazgató tanítónál jelentkezzenek. Jelentkezés kötelező.

Két európai jelentőségű esemény színhelye lesz e nyáron a magyar főváros. E két esemény az embervédelmi kiállítás és a Nemzeti Cserkész Nagytábor. Az első bámulatra méltó anyagot tár a szemlélő elé mindabból, ami az ember védelmére szolgál, a másik a cserkészmozgalmat fogja képviselni, mint nemzetvédelmi tényezőt. Erről az országos versenyekkel egybekötött nemzeti cserkész-táborozásról a rendező bizottság prospectust bocsátott ki most a nagyközönség számára, fél millió példányszámban. Az ingyenes forgalomba került tájékoztató fél millió magyar család asztalára jut el a cserkészek révén, hogy az ország legkisebb városában is érdeklődést keltsen a nemzeti cserkészversenyek iránt. A nálunk szokatlanul hatalmas példányszámban megjelent csinos kiállítású, színes címlappal borított füzet a cserkészet általános ismertetésén kívül tartalmazza a három hétig tartó táborozás programját és értékes tájékoztató adatokat nyújt különösen a vidéki látogatóközönség számára a fővárosba való utazást illetően. A Cserkész Szövetség ugyanis 50 százalékos utazási kedvezményt biztosított a táborlátogatók számára az összes vasút és hajóutvonalakon. E kedvezmények táborlátogatói igazolvánnyal kombinálva az összes vidéki menetjegyirodákban beszerezhetők lesznek.

Országos látogatási akció a Nemzetközi Embervédelmi Kiállítással kapcsolatban. Nemcsak a magyar hivatalos és társadalmi élet minden tényezője, de a kölföld széles rétegei is messzemenő érdeklődéssel tekintenek a Székesfővárosban f. év májusában megnyíló Nemzetközi Embervédelmi Kiállítás elé. Elmondható, hogy a milleniumi kiállítás óta nem volt esemény, amely annyira egyöntetűen keltette volna fel az érdeklődést a magyarság kulturális szerepe iránt, mint ez a kiállítás. Az Embervédelmi Kiállítás szerves csoportosításban fogja bemutatni mindazt, ami emberi létünkkel összefüggésben van. Az életnek a fogantatásától kezdve a haláláig történő összes megnyilvánulásait népszerű formában sorakoztatja fel a kiállítás úgy, hogy abból nemcsak a laikus tanulhat, hanem még a tudós is kiegészítheti ismeretkörét. Nincs akár az egészségügynek, vagy a normál- és gyógynevelésnek és a szociális munkának egyetlen olyan momentumuma sem, amelyet a kiállítás hihetetlenül bő anyaga fel nem ölelne és magában ne foglalna. Külön említést érdemel

a Népegészségügyi Múzeum óriási anyaga, amely a modern kutatás újabb eredményeivel kiegészítve kerül a kiállításra. Köztudomású és általános érdeklődés előzi meg a drezdai „Der Mensch” Múzeum részvételét. Általános óhajnak engedett a kiállítás elnöksége, amikor elhatározta, hogy a kiállítás megtekintését a széles néprétegek számára is lehetővé teszi és ebből a célból országos mozgalmat indított. Ennek a mozgalomnak az a célja, hogy mindenkinek alkalma nyíljon a kiállítás tényével kapcsolatban egyúttal a Székesfőváros alapos megtekintésére. A mozgalom tökéletes szervezését jelenti, hogy a kiállítás elnöksége a Székesfőváros minden jelentősebb szállodájával és éttermével megállapodott az elhelyezésre és ellátásra vonatkozóan, így biztosítva van, hogy a mozgalom keretében felránduló látogató-csoportok, amelyek három-három napot töltenek „látogatói füzeteik” révén a Székesfővárosban rendkívül kedvezményes szállásban, ellátásban részesül-

nek, továbbá a kiállítás többszöri és alapos megtekintésén kívül filharmonikus hangversenyt élveznek, autó kórséta révén a nevezetességeket megtekintik, kirándulnak a Margitszigetre, kedélyes estét töltenek a Székesfőváros legszebb szórakozóparkjában, megnézik az újraalakított Állatkertet stb. A kedvezményes látogató füzeteiket az egyes községekben a jegyzőségek bocsátják az érdeklődők rendelkezésére, míg a városunkban a Munkánál kaphatók. Tekintettel arra, hogy ilyen háromnapos utazás mindössze 550.000 koronába kerül, bizonyos, hogy mindennél is mindenkinél őszinte tetszésre talál a kiállítás vezetőségének ez újszerű és időszerű akciója, annál is inkább, mert mai szomorú viszonyaink között valóban az ország egyetemes és mindenkinek általános érdeke, hogy helyzetünk javulását úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben előmozdítsa, nemzetünk megbecsülését helyreállítsa kiállításunk ügye minden vonalon sikerüljön.

MÁV. Menetrend érvényes 1926 május 15.-től.

Salgótarján Főtérről	indul.	—	—	—	13.10	—
Salgótarján nagyállomásról	„	—	—	—	13.23	—
Salgótarján Főtérről	indul.	23.48	5.05	7.04	14.15	17.33
Salgótarján nagyállomásról	„	0.22	5.11	7.27	14.27	18.14
Parádra	érkezik	3.01	7.02	11.36	17.20	—
Kálkapolnára	„	4.30	8.45	13.17	18.47	—
Szolnokra	„	6.40	15.34	15.34	23.30	23.09
Miskolcra	„	7.01	10.25	16.01	20.30	4.16
„	„	—	—	—	23.10	—
Gyöngyösrre	„	6.30	09.20	16.27	21.10	2.01
„	„	—	—	—	19.24	—
Egerbe	„	7.15	10.34	17.33	23.30	3.46
„	„	—	—	—	20.31	—
Balassagyarmatra	„	7.27	17.35	17.55	22.23	—
Budapest keleti pályaudvarra	„	5.20	9.30	15.00	17.10	23.00
„	„	—	—	12.00	—	—

Salgótarján nagyállomásra érkezik	6.07	10.41	15.56	21.23	16.27	22.59
Salgótarján főtérrre	6.19	10.56	16.08	21.37	16.35	23.09
Hatvanból	indul	—	13.25	—	—	—
Budapestről	„	23.40	6.00	9.30	12.20	13.50
Balassagyarmatról	„	—	4.10	7.40	—	13.10
Miskolcra	„	23.49	5.00	8.34	13.30	18.17
Egerből	„	0.47	4.29	8.24	13.20	13.30
Gyöngyösről	„	2.01	6.40	9.35	14.54	14.54
Szolnokról	„	—	4.45	4.45	13.40	—
Kálkapolnárol	„	—	7.11	10.10	16.18	10.10
Parádról	„	—	8.53	12.00	17.30	12.00

Salgótarján — Füle

Salgótarján nagyállomásról indul	6.12	10.46	16.01	16.29	18.20	21.28
Salgótarján főtérről	6.19	10.56	16.08	16.35	18.27	21.37
Somoskőújfalura	érkezik	6.37	11.13	16.26	16.46	18.45
Fülekre	„	7.47	13.51	—	17.29	—

Fülekről	indul	5.32	—	12.30	15.12	—
Somoskőújfaluról	„	6.47	12.27	14.00	17.40	19.00
Salgótarján főtérrre	érkezik	7.04	13.10	14.13	18.00	19.22
Salgótarján nagyállomásról	„	7.12	13.15	14.22	18.06	19.31

Aláhuzottak Gyorsvonatok.

Nagyrabecsült Hölgyeim és Uraim

további

ÁRZUHANÁS

csak az udvarban, cím Olcsó Mararadékvásár

Budapest, Király ucca 32.

Alapítva 1895 év.

Schifon, voile, divatgrenadin, színes crepp, sima delén, nyera mollinó métere 8.900 kor. U.m. testő, vagy karton 12.000 kor., delen, vagy mosott vászon 11.000 kor., angin, vagy kanavász 3.000 kor., oxford, vagy zephir 15.800 kor., selymfényű cloth 22.000 kor., sima liberty 18.800 kor., női schottis, vagy pepita szövet 25.000 kor., duplaszélés női szövet minden színben 29.000 kor., sötétszürke öltönyanyag 5.0 00 kor., 140 cm. férfiszövet 66.000 kor., duplaszélés gyapjuvoile női szövet 49.000 kor., duplaszélés gyapju scheviott szövet 69.000 kor., crepp maroquin 6.900 kor., eponge 19.000 kor., crepe de chine 69.000 kor., szalmaszék 56.000 kor., virágos vattapaplan 184.000 kor., egy garnitúra 2 ág egy asztalterítő összesen 250.000 kor., pohártörő, vagy delénkendő 9.800 kor., törölköző 11.800 kor., 2 m. hosszú fehérített lepedő, vagy fehér étkészabrosz darabja 59.000 kor., kész paplanlepedő 98.000 kor., zsebkendő 3.500 kor., himzett női ing, vagy nadrág 8.900 kor., duplagalléros színes férfing darabja 59.000 kor., rövid alsónadrág 23.000 futószőnyeg 28.000 kor., további női, vagy férfi gyapjuszövetmaradékok minden elfogadható árban,

Postai rendeléseket lelkilemrevesen teljesítünk.

Értesitem

Salgótarján és vidéke n. é. közönségét, hogy

Kárpitos és fényező

műhelyemet f. év június 1-től jelenlegi Fő-ucca 305. (Hohhauser féle ház) alól, Új telep 15 sz. (Zagyvai rakodóval szemben) saját házamba helyezem át.

Készíték mindennemű kárpitos és fényezőmunkát, úgy mint diványokat és szőnyegeket, ágymatracokat, ágymatracokat, ablakfüggönyöket, bútorok, székek, fotelék kárpitozását, mindenfajta bőr munkát, teljes uriszoba berendezéseket, hintó, hajtókosci és egyéb fényező munkákat, valamint mindenféle javításokat és átalakításokat. Kivánságra házhoz is megyek.

kiváló tisztelettel:
Gyetzai Géza
kárpitos és díszítő.

Vegye meg az Agrária patkányirtó huskonzervát a patikában vagy drogériában.

Zongora

hangolás,
bőrözés, hurozás, régi zongoráknak elvágását rövidre, vasszerkezettűvé tétele, szóval teljes átújítása szakszerűen eszközöltetik. Cím a kiadóban,

Fényképezőgépek Fotofelszerelési cikkek

Fizetési könnyítésekkel, olcsó áron

FRIED és NÁDOR-nál

Budapest, IV. Petőfi Sándor ucca 3.

Telefon: 115—50.

Kérje ingyen a 26. számú

KÉPESÁR JEGYZÉKET

Felhívás

A Bethlen Gábor Szövetség által házikezelésben kibocsátott 10000 koronás

Bethlen Gábor

HÁZ SORSJEGYEIVEL

Négyszázmilliót

NYERHET.

Húzás kir. közjegyző és hatósági kiküldöttek közbenjöttével

Május 29.-én

A jövedelem a szegény és árva tanulói részére még ez éven felállítandó CTTION javára fordíttatik. Budapest, vidéken kapható minden Dohánytözsdeben.

Hirdessünk: A

MUNKA

politikai
hetilapban!!

Hírek egy istenben,
Hírek egy Hazában,
Hírek egy isteni örök igazságban,
Hírek Magyarország felhámadásában
Amen

Melléklet A MUNKA 21-ik számához.

As aszódi reál főgimnázium diákjainak kirándulása. F. hó, 19-én a reggeli vonattal utaztak át városunkon az aszódi felső osztályos diákok Somoskőújfalura, ahonnan Somoskő várába mentek. A diákok kíséretében voltak Dr. Oravecz Ödön, Dr. Varga Ferenc és Káradi János tanárok. A Salgótarjáni állomáson városunkból csatlakoztak a kirándulókhoz Dr. Dornyay Béla, Dr. Csenyődy Lajos és Lapsánzky János, akik egyébként a kirándulás programját is összeállították. A somoskői vár történetéről, a gyönyörű bazaltkitörés geológiai eredetéről a salgótarjáni főgimnázium igazgatóságának szíveségéből Dr. Dornyay Béla tanár, kiváló geológus tartott nagy érdeklődés mellett előadást, mely után a Himnusz énekelték el az ifjuság. Innen a kirándulók átrándultak Salgó várába, ahol a Petőfi emléktáblát, a váromot és a hegyes vidék vadregényes tájait szemléltek nagy elragadtatással. Ezután megtekintettek egy új bányát, mely után a salgói kaszinóban ebéd volt. Utána a gyárigazgatóság és bányagondnokság jóakaratából fogaskerekű vonaton ereszkedtek le a salgótarjáni acélgyárba, melynek minden üzemét nagy érdeklődéssel néztek az ifjuság, különösen a szöggyártás, mely fűléstetítően zajos és az eke, kapa, villagyártás tüzes légkörű munkája tetszett. Ezután az acélgyári footballteret tekintették meg s az este 6 órai vonattal áradtan, de sok emlékekkel gazdagon tértek vissza Aszódra, hogy az iskolai év legkomolyabb hónapjára a júniusra készüljenek.

Rákóczi Est. A hirschgyári Levente Egyesület f. hó 29-én Rákóczi estet rendez, melyre már most felhívjuk az érdeklődők figyelmét. A hangyaszorgalommal működő egyesület mindent megmozgat, hogy Rákóczi nevéhez méltó kerethe foglalhassa előadását, melynek műsora az alábbi lesz. 1.) Hymnus: játsz a hirschgyári zenekar. 2.) Lesz még távász: 1 felv. hazafias színmű. 3.) Ünnepi beszéd: tartja Horváth G. gyárvezető. 4.) Rákóczi népe: szavalja Horváth Lóránd. 5.) Kuruc dalok: tárogatón előadja Pendl Imre. 6.) Munkács felé: 1 felv. történelmi színjáték. 7.) Szózat: játsz a hirschgyári zenekar.

A bányatelepi iskola előadásáról. referádánkat a jövő számunkban hozzuk.

Nagygyűlés az elviselhetetlen adóterhek miatt. A 20-án nagyérdeklődés mellett lefolyt nagygyűlésről részletesen, lapzártá miatt jövőszámunkban emlékezünk meg.

Ez uton is értesítjük a rádió tulajdonosokat, hogy folyó hó 25-én kedden este 8 órakor a Pannóniában megtartandó megbeszélésre föltétlenül megjelenni szíveskedjenek. Többek.

Meghívó. A Kath. "Olvasókör" f. hó 24-én Pünkösöd hétfőjén délután 3 órai kezdettel rendkívüli közgyűlést tart, melyre a tagokat ezennel tisztelettel meghívja az elnökség. A közgyűlés tárgya a az építkezés, Közli továbbá a kör vezetősége, hogy a tervezett mulatság Pünkösöd helyett 30-án vasárnap lesz megtartva.

Mátraszeli község közönsége a világháborúban elesett hősök emlékére

emelt emlékszóbor leleplezési ünnepélyét méltóságon dr. sztranyavai Sztranyavszky Sándor Nógrád és Hont közigazgatásilag egyelőre egyesített vármegyék főispánjának személyes részvételével 1926 június hó 6-án délelőtt fél 12 órakor tartja meg, mely hazafias ünnepélyre a község elöljárósága teljes t. meghívja az érdeklődőket. Az ünnepély befejezése után közebéd lesz. Egy teríték ára: 50.000 korona. Felkérjük mindazokat, akik a közebédre részt venni kívánnak, hogy ebbeli szándékukat június 1-ig a kazári jegyzői hivatalnak bejelenteni szíveskedjenek. Megjegyezzük, hogy a Salgótarjánból érkező vendégek kiszállíthatása céljából a salgótarjáni kőszénbánya r. t. a zagyvai rakodóról június hó 6-án délelőtt 9 órakor vonatot fog indítani a Székvölgy bányatelepre, honnan a mátraszeli bányavállalat iparsutja szállítja be a vendégeket Mátraszeli községbe. Ugyanezen nap délután fél 4 órakor a bányavasutakon vissza lehet utazni Salgótarjánba. A Kisterenye felől érkező vendégek részére a kisterenyei állomáson reggel 6 és délelőtt 9 órakor 8—10 fogat fog rendelkezésre állni, melyek a visszautazásnál is igénybevehetők lesznek.

Meghívó. Salgótarjáni Ker. Szoc. Vasas Dalkör Műkedvelő Gárdája f. hó 23-án Pünkösöd vasárnap este 8 órai kezdettel, az Omilyák-féle vendéglő összes helyiségében táncesttel egybekötött zártkörű műkedvelői előadást tart.

Kuglizó megnyitás. A Salgótarjáni Acélgyári Olvasóegylet folyó hó 23-án Pünkösöd vasárnapján nyitja meg nyári kuglizó helyiségét díjtekézzel és táncal egybekötve. Beléptidő: egyleti tagoknak és idegeneknek személyenként 5000 kor. kezdete d.u. 3 órakor.

A Salgótarjáni Villamossági Rt. Igazgatósága a f. év ápr. 31-én tartott ülésén hozott határozatával a salgótarjáni járás Levente Egyesülete céljaira 500.000 koronát adományozott. A levente mozgalom nevében a nemes adományt hálásan köszönjük.

A fényes sikerrel lezajlott Magyar Est bevételéből a Rendezőség 1.000.000 (egy millió) koronát juttatott a helybeli Levente Egyesületek zászlóalapja javára. A nagylelkű adományt hálásan köszönjük.

A folyó évi május hó 17.-én megtartott országos állatvásár forgalma a következő volt: Felhajtott: szarvasmarha (borjú) 559 drb., eladatott 309 drb.; felhajtott: ló (csikó) 257 drb., eladatott: 53 drb.; felhajtott: juh (kecske) 444 drb., eladatott: 419 drb.; felhajtott: sertés 425 drb., eladatott 416 drb. Felhajtott összesen: 1685 drb., eladatott összesen: 1197 drb. Salgótarján, 1926 május 19. Nékám jegyző.

A salgótarjáni járás 4 km. mezei futóversenye Mátranovák f. év június 6-án délután 4 órakor lesz. Délelőtt 9 órakor levente zászlószentelés.

A salgótarjáni Levente Egyesületek és SBTC. atlétái f. hó 30-án 8 km.-es kegyeleti stafétát futnak a trianoni határtól, a főtéren levő Hősök szobraig. Start 10 órakor Somoskőújfalunál a határon.

Érdeklődésünkre a járási testnevelési Vezetőség a következőket mondotta el a június 3.-i levele-ünnepélyről. Hatvanan érkeznek városunkba — valamennyien a Budapesti Torna Club tagjai, hogy művészies tornagyakorlataikban győnyörködjünk. 2.-án este érkeznek, amikor ünnepélyesen fogadjuk őket a kisállomás. 3.-án délelőtt előkészületeiket teszik meg a pestiek. Délután 3 órakor kezdődik a torna a bányatelepi sporttelepen. Zenés szabad és szorgyakorlatokat fog-nak bemutatni a B. T. C. hölgyei és tornászai. Utána a B. T. C. football csapata játszik a városi négy levele egyesületének válogatottjával. (A válogatott csapat névsorát a következő számunkban közöljük.) A S. B. T. C. pályáról az acélgyári Olvasó Egyet. nyári helyiségébe vonul a közönség, ahol szórakoztatásuk-ról bőven fog gondoskodni a rendezőség. Ezek közül kiemeljük a B. T. C. boxmérkőzését, a tombolát, szépségverseny stb. Este 8 órakor az Acélgyári Levele Egyesület a „Trianon” c. felvonásost adja elő, mely után reggelig táncolhat a fiatalság. A belépődíjakra vonatkozólag a következőket sikerült megtudnunk: A rendezőség úgy iparkodott a belépődíjakat megállapítani, hogy a legszerényebb keresetű ember is részt vehessen az ünnepélyen vagy az előadáson, vagy mind a kettőn. Háromféle jegy lesz kibocsátva: 1) A délutáni Sport ünnepélyre (d. u. 3-6 óráig) ülőhely 20, állóhely 10, családjegy (3 sz.) 30 ezer K. 2) Az acélgyári előadás, stb-re (d. u. 6-tól) ülőhely 10, állóhely 5, családjegy (4 sz.) 20 ezer K. 3) Ugy a délután, mint az estére érvényes jegy ára: ülőhely 25, állóhely 15, családjegy 40 ezer korona; Levele jegy egésznapra (álló) 5 ezer korona. A részletekről még tájékoztatni fogjuk közönségünket.

A salgótarjáni kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.
678/1926 tkv. szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Starján és Vidéke hitelszövetkezet végrehajtónak Virczky Józsefné sz. Kökény Margit végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 6 millió kor. tökekövetelés és járulékai behajtása végett a starjáni kir. járásbiróság területén levő, Salgótarján községben fekvő, s a starjáni 946 szu.-tjkvben a+2 sor 865/161. hrsz. (ház 580 sz. a. és udvar) ingatlanból vajtást szenvedők B. 5. 6. sz. illetőségére 33,060.000 k-ban ezennel megállapított kikiáltási árban; azonban a c. 14. a özv. Kökény Antalnén sz. László Veróna, javára bekebelezett özvegyi haszonélvezeti jog fenntartásával elrendelte.

Az árverést 1926 évi július hó 8 napján dél c. 10 órakor Starján telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlan a kikiáltási ár felénél alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bantpénzül a kikiáltási ár 10%-át kész-

pénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42 §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kiküldött-nél letenni, hogy a bantpénznek előleges birói letétbe helyezéséről kikiáltott letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881: LX. t. c. 147., 150., 170 §§.; 1908 XL. t.-c. 21. §.).

Az aki az ingatlanért a kikiáltási ár-nál magasabb ígértet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bantpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékaig kiegészíteni (1907: YLI. 25. §.).

Salgótarján 1926 évi április hó 25 napján.

Zelenka Ottó sk. kir. jbsági elnök.
A kiadvány hitelül
Csomor Mátyás
telekkönyvvezető.

A starjáni kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.
3046/1915 szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Szklénár Istvánné végrehajtónak Kaskó Gyuláné sz. Boda Erzsébet végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 400000 kor. tökekövetelés és járulékai behajtása végett a starjáni kir. járásbiróság területén levő Salgótarján rt. városban fekvő, s a starjáni 139 szu. tjkvben A. I. 1 sor. 1443/163 lyisz. 20□ól területű beltelek ingatlanból Kaskó Gyuláné sz. Boda Erzsébet B. 30 a. fele részben megillető jutalékára 777600 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban, elrendelte.

Az árverést 1926 évi június hó 8. napján d. e. 10 órakor telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlan a kikiáltási ár felénél alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverezni szándékozók kötelesek bantpénzül a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42 §-ban meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kiküldött-nél letenni, hogy a bantpénznek előleges birói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881: LX. t.-c. 147., 150., 170. §§.; 1908: LX. t.-c. 21. §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási ár-nál magasabb ígértet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bantpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékaig kiegészíteni, (1808: XLI. 25. §.)

Salgótarján, 1926. évi március 5.
Zelenka ottó sk. kir. jbsági elnök.
A kiadvány hitelül
Csomor Mátyás
telekkönyvvezető.